REDACȚIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimit.
INSERATE
se primesc la Administrațiune în Brașov și la următórele
BIROURI de ANUNȚURI:
în Viena: la N. Dukes Nachf., Nux. Augenfeld & Emeric Lessner Heinrich Schalek. A. Oppelik Nachf. Anton Oppelik. în Budapesta: la A. V. Goldberger, Ekstein Bernat. Iuliu Leopold (VII Erzsébet-körut).
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o seria garmond pe o colónă 10 bani pentru o publicare. — Publicări mai dese după tarifă și învoială. — RECLAME pe pagina 3-a o seriă 20 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LXV.

„GAZETA“ iese în fiăcare di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe șése luni 12 cor., pe trei luni 6 cor.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șése luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franci.
Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare, Târgul Inului Nr. 30, etagiu I.: Pe un an 20 cor., pe șése luni 10 cor., pe trei luni 5 cor. Cu dusul în casă: Pe un an 24 cor., pe 6 luni 12 c., pe trei luni 6 corone. — Un esemplar 10 bani. — Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 221. Brașov, Luni-Marți 8 (21) Octomvrie. 1902.

Crisa în Sêrbia.

De câte-va dile crisa ministerială din Belgrad atrage atențiunea cercurilor politice în mêsură estraordinară, fiind că ea este reflecsul situațiunei dificile, în care se află de present Serbia.

De vre-o doi ani, de când cu însurătórea regelui Alexandru, politica esterióră a Serbiei și-a întors fața cu totul spre Petersburg. Mai mult a contribuit la acésta, cum scim, faptul, că ambasada ruséscă din Belgrad a sprijinit planul de căsětorie al regelui Alexandru cu d-na Draga Mașin. Primul secretar al legațiunei rusesci a fost cel mai zelos promovător al acestui plan. Lui i-a și succes de-a face nu numai ca Țarul sě priméscă a fi nașul părechei regale, dér sě-i adreseze și o telegramă cu cordiale felicitări din partea-i și sě-i trimită reginei Draga un cadou în adevěr împěrătesc.

De atunci încóce curtea regală sêrbéscă a stat în cele mai intime relațiuni cu ambasada ruséscă din Belgrad și s'a bucurat de binevoitórea protecțiune a guvernului din Petersburg. Cabinetul sêrbesc rusofil Vuicĭ a căutat sě tragă cât mai mult folos de aici. Situațiunea dinăuntru a Serbiei, din causa crisei economice, a greutăților întêmpinate la contractarea unui împrumut și a luptelor vehemente dintre partide, era destul de nefavorabilă. Ministru-președinte Vuicĭ șĭ-a pus dér tótă speranța în șansele ce părea că le are politica esterióră sêrbéscă.

I-a și succes lui Vuicĭ a dobêndi cu ajutorul Rusiei consacrarea archiepiscopului sêrbesc Firmilian. Ceea-ce a dorit însě mai mult primul ministru și ceea-ce putea sě-i întăréscă posiția pentru timp fórte îndelungat, era de a face posibilă primirea regelui Alexandru și a reginei Draga la curtea rusésca.

Era lucru firesc ca după tóte cele petrecute, după ce au primit atâtea dovedi de înaltă bunăvoință de la împěratul Rusiei sě fie dorința cea mai fierbinte a părechei regale sêrbesci de a fi primită la curtea rusésca, prin care fapt s'ar fi astupat pentru tot-déuna gurile rele, cari și adi încă critică alegerea ce a făcut'o regele Alexandru, luându-șĭ de soție o damă burgesă.

De multă vreme s'a tot vorbit în anumite intervalurĭ despre visita regelui și reginei Serbiei la Petersburg. In timpul din urmă s'a anunțat chiar în mod oficial din partea sêrbéscă, că părechia regală va fi primită negreșit de Țarul și de Țarina la Livadia.

Tocmai dilele acestea era sě plece regele Alexandru cu regina Draghina la Livadia. In ultimul moment însě s'a sistat călătoria. S'a cerut amânarea ei — ca și mai 'nainte, tot pe cuvênt, că starea sănătății împěrătesei Alexandra nu permite acesteia a fi de față la primirea părechei regale sêrbescĭ.

Amânarea acésta din urmă a fost însě așa de bătătóre la ochi, după-ce tóte erau pregătite pentru a-se face visita—conform asigurărilor celor mai solemne ale ambasadorului rusesc Ciarikov, că regele cu soția sa este așteptat la Livadia, — încât ea a devenit sinonimă c'un refus definitiv.

Ce s'a întîmplat? De ce ministru-președinte Vuicĭ n'a avut noroc sě facă posibilă primirea suveranilor sěi?

Cei ce pretind a fi bine informațĭ despre cele ce se petrec, dic, că Rusia a favorisat căsětoria regelui Alexandru cu Draga numai fiind-că avea mare interes de a delătura pe regele Milan din Serbia. După mórtea lui Milan Rusia nu mai are nevoe de regele Alexandru, căci se mulțămesce cu simpatiile rusescĭ ale poporațiunei Serbiei.

Vuicĭ și cabinetul sěu au cădut fiind-că visita la Livadia ce au pregătit'o nu s'a putut realisa. Étă adevěratul motiv al crisei ministeriale, care, până adi nu este încă resolvată.

Regele Alexandru a însărcinat, pe generalul Țințar-Marcovicĭ cu misiunea de a forma noul cabinet și acésta se considerá ca o cârnire a politicei esteriore sêrbescĭ spre Austro-Ungaria.

Relațiile cu Viena se răciseră de tot. Cu Bulgaria și cu Muntenegru Sêrbii o duc rěu, ér cu Turcii și cu Albanesii ei se încăeră aprópe dilnic.

Cumcă acum și prietenia intimă a regelui Alexandru cu Rușii s'a turburat, resultă și de acolo, că primul secretar al legațiunei rusescĭ Mansurov, care representase pe Țarul la nunta regelui Alesandru și care de atuncĭ și până acum a jucat un rol deosebit la curtea sêrbéscă, a părăsit deja Belgradul pentru tot-déuna, ér despre al doilea secretar și despre ambasadorul însu-și se vorbesce, că vor fi strămutațĭ și ei cât de curênd din Belgrad.

In asemenĭ împrejurărĭ, regele Alexandru are o situațiune fórte grea, mai ales că nu găsesce ușor bărbațĭ destoinicĭ, carĭ sě vrea sě între în guvern.

In contra legii naționalităților.

In congregația de la 10 Oct. a comitatului *Turda-Arieș* s'a desbătut și faimósa adresă a comitatului Pojun. Membrii români, prin rostul preotului român din Lechința-de-Mureș Ioan *Boeriu* au declarat, că resping propunerea comitetului permanent ca sě-se sprijini adresa injuriósă din Pojun, și au cerut, ca în vederea binelui locuitorilor comitatului și ai țěrii sě se esecute în întregul ei legea de la 1868. Propunerea Românilor însě a cădut. — Adresa din Pojun s'a pus la ordinea dilei și în congregația comitatului *Arva*, locuit în majoritate de Slovacĭ. Contra propunerii comitetului permanent de a-se sprijini adresa din Pojun, au vorbit conducětorii naționalĭ Slovacĭ: Pivko, Krcsmeri, Droba, Novac și Laczo. Majoritatea congregației a primit însě propunerea comitetului permanent.

Conferență episcopéscă. Sâmbătă s'a ținut, în palatul din Buda al primatelui, o conferență episcopéscă la care, afară de numěroșĭ episcopĭ romano-catolicĭ, au participat și archiereii românĭ unițĭ: metropolitul Dr. V. *Mihalyi* (Blașiŭ), episcopul Dr. D. *Radu* (Lugoșiŭ), episcopul Dr. I. *Szabo* (Gherla) și vicarul episcopesc Dr. A. *Lauran* (Oradea-mare).

După deschiderea conferenței, primatele *Vaszary* a amintit cu regrete despre mórtea episcopului Mihail *Pavel*, apoi a raportat despre disposițiunile, ce s'au făcut după încheierea congresului pentru *autonomia catolică*. Primatele a raportat la Roma în cestiunea autonomiei, de unde a și venit rěspunsul prin secretarul de stat, cardinalul Rampolla. Roma va admite o autonomie, care sě nu atingă câtușĭ de puțin sfera de drept a episcopilor. Sf. Scaun doresce înainte de tóte sě vadă statutul definitiv al organisării autonomiei și atuncĭ se va pronunța în merit. Episcopul *Mailath* din Alba-Iulia a raportat în cestiunea *revisuirea catechismului*. In scopul acesta se va convoca o anchetă în care vor fi representate tóte diecesele. S'a mai vorbit și despre *emigrări* și despre reforma învěțămêntului teologic.

Crisă ministerială în Serbia. Regele Alexandru a primit demisiunea cabinetului Vuicĭ. Regele a conferit cu mai multe personalitățĭ politice din deosebite partide. Formarea unui ministeriu de coaliție, compus din progresiștĭ, neutri, radicalĭ, liberalĭ și moderațĭ, pare iminentă. După ultima scire cabinetul ar fi compus astfel: Generalul *Zinzar Markovicĭ* președinte al consiliului, fără portofoliu; *Teodorovicĭ* la interne; *Tuzakovicĭ* la finanțe; *Stoikovicĭ* la culte; colonelul *Antonicĭ* la rěsboiŭ, *Kapetanovicĭ* la lucrările publice; *Lozanicĭ* la esterne; *Marinkovicĭ* la comerciŭ. Décă acéstă listă se va aproba, ministerul ar cuprinde trei radicalĭ moderațĭ, doi neutralĭ, doi liberalĭ și un progresist. Se svonesce de asemenea, că noul ministru de esterne va fi *Cristicĭ*, actualmente ministru la Viena. Colórea în genere a cabinetului va fi cu totul neutră.

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Faust de Goethe.

(Representat în Brașov în séra de 18 Octomvrie).

Publicul român din Brașov frecuentéză cu plăcere representațiile trupei germane, ér noi le dăm atențiune și facem recensiunĭ mai ales pieselor clasice, carĭ au devenit comóră comună a literaturei universale.

In séra de 18 Octomvrie s'a dat de cătră trupa Leo Bauer classica tragedie a lui Goethe, „Faust“, asupra căreia trebue sě ne oprim, analisându-i conținutul, care ne presintă o problemă universală a omenirei și ca atare ne intereséză și pe noi.

Faust a preocupat pe principele literaturei germane timp de două generațiunĭ și Goethe era în etate de 82 de anĭ, când a terminat partea a doua. Aicĭ însě nu ne ocupăm, decât de partea I, a tragediei, care se dă pe scene și la care Goethe a lucrat timp de 30 anĭ.

In tragedia acésta ni-se desfășóră înaintea ochilor luptele uriașe sufletescĭ ale omului și în special lupta între *credință* și *sciință*, între natura *sensuală* și *spirituală* a omului. Faust este omul sătpânit de-o sete nestinsă după cunóscerea lucrurilor. El a scrutat tóte domeniile sciințelor fără sě găsécă mulțumire. In cele din urmă, după-ce studiase dreptul, medicina, filosofia și teologia, se ocupă cu magia. Nicĭ acéstă sciință nu-i dă însě cheia pentru aflarea primului isvor al esistenței. Ajuns la acest punct, se hotăresce în desperarea sa a-se otrăvi. In momentul însě, când duce otrava la buze, aude sunetul clopotelor de la catedrala vecină și cântecul de Pascĭ: „Christos a înviat!“ Acestea îi readuc în amintire anii fericițĭ ai copilăriei, când sufletul lui găsise pacea — în credință, și renunță la gândul sinuciderei. El caută a-șĭ recâdi credința în revelația divină. Dér îndoiéla din nou îl chinuesce și nu e capabil a înțelege grandórea simplă a cuvintului revelat. Faust ajunge prada diavolului, care se face stăpân asupra lui. Ii apare Mephistophel în forma unui scholast ambulant și îi promite, că îl va face fericit în acéstă viéță, — décă prin obligație în scris îșĭ vinde lui sufletul. Faust iscălesce contractul cu propriul sěu sânge, ér Mephistophel îl conduce prin diferite locurĭ, unde i-se ofer plăcerĭ sensuale. Dér nicĭ acestea nu-l mulțumesc. Mephistophel îi vrăjesce atuncĭ înaintea ochilor imaginea Margaretei, de care se amoriséză. Faust se sforțéză a rěmâné la înălțime ideală, pornirile rele însě triumféză și eroul se cufundă în noroiul plăcerilor sensuale. Margareta se abate de la calea nevinovăției, mamă-sa móre de soporiferul, pe care, la sfatul lui Faust, însășĭ i-l'a dat sě-l bea, fratele ei móre ucis, blăstěmându-șĭ sora. Margareta alérgă la icóna Maicii Domnului, cerênd mângâiere, dér paharul nenorocirilor încă nu s'a umplut: Ea nasce un copil, pe care îl ucide, justiția o urmăresce și ajunge în temniță unde înebunesce. Aicĭ o visitézá Faust, pe care însě în cele din urmă îl respinge cu cuvintele: „Heinrich mi-e gróză de tine“. Ea cade la pământ, victimă a justiției pămêntescĭ, dér fiind-că se pocăise, o voce de sus anunță, că e salvată: *Sie ist gerettet*.

In acéstă tragedie Faust, după-ce a scrutat tóte domeniile sciinței și după-ce a gustat tóte plăcerile sensuale, totu-șĭ rěmâne nemulțumit.

Care este așa-dér problema, pe care o trateză acĭ Goethe și a căreia resolvire o lasă cetitorilor?

Problema este aceea pe care a esprimat'o H. Kurz în istoria literaturei germane, că omul căutând adevěrul pe căi nedrepte ajunge în cursele diavolului.*)

Și scăparea?

Acésta ni-o aduce partea II-a a tragediei, în care Faust prin muncă grea și în sudorile feței sale, ajunge din ce în ce mai independent de spiritul necurat, care

*) „...mass der Mensch dem Bösen verfällt, wenn er das Gute auf unrechtem Wege zu erreichen strebt“.
H. Kurz „Leitf. zur Gesch. der d. Lit.“

Adresa episcopatului frances. Episcopii şi archiepiscopii francesĭ au adresat deputaţilor şi senatorilor un memoriu, în care apĕră congregaţiunile şi în termini obiectivĭ, dér resoluţĭ, condamnă asprimea guvernului în cestiunea congregaţiunilor. Memoriul este semnat de 72 episcopĭ şi archiepiscopĭ. Numai archiepiscopul de Rouen şi trei episcopĭ au refusat semnarea memoriului. Se ḑice, că guvernul are de gând a-ĭ pedepsi pe episcopii semnatarĭ cu oprirea salarului; foile radicale cer, ca guvernul sĕ denunţe concordatul. — Ministrul preşedinte Combes a declarat alaltăerĭ în cameră următórele: „Noi stăm la un punct epocal al istoriei nóstre. Ţéra se va prăpădi (!), décă va da înderĕt în cestiunea congregaţiunilor. Vrem sĕ punem stavilă invasiunei călugărilor“. — Majoritatea a dat vot de încredere guvernului.

„Corda Fratres“ în România.

Craiova, 4 Oct. 1902.

După modelul congreselor internaţionale politice, al căror scop şi însemnătate stă în susţinerea equlibrului între state, au început în vécul al 19-lea a se face congrese scientifice, literare artistice séu de altă natură, menite a desbate felurite cestiunĭ, a stabili principiĭ şi a lua hotărîrĭ pentru punerea lor în practică. Cele mai nouĕ sunt congresele internaţionale de pace şi congresele federaţiunei internaţionale a studenţilor „Corda Fratres“.

Tendinţa congreselor de pace este de a înlătura rĕsbóiele dintre popóre, acéstă rĕmăşiţă a timpurilor barbare în mijlocul civilisaţiunei, aducĕtóre tot-déuna de pustiirĭ de viéţă şi de avere. Aceste nobile şi salutare nisuinţe ale congreselor de pace vor rĕmâné însĕ fără resultat, câtă vreme un tribunal suprem internaţional n'ar puté avé la spatele sale o putere esecutivă destul de mare, ca sĕ pótă garanta esecutarea arbitragiului.

Mult mai promiţĕtóre şi mai practice pentru stabilirea armoniei între naţiunĭ sunt congresele tinerei şi nobilei federaţiunĭ „Corda Fratres“. Scopul acestei alianţe a tinerimei universitare, cum arată însuşĭ numele ei, este înfrăţirea popórelor prin cultivarea simţĕmintelor de simpatie şi de solidaritate şi prin punerea în practică a principiului de dreptate pentru toţĭ. Acésta se póte însĕ **numai prin dréptа deslegare a problemei naţionalităţilor.** *De la triumful principiului de naţionalitate, atĕrnă pacea şi buna înţeleger: între naţiunĭ, de la el atĕrnă viitorul popórelor încă nelibere, şi în special viitorul scumpei nóstre patrii.*

Pentru triumful acestui principiu lucréză şi luptă generósa tinerime italiană cu soţii lor de alte naţionalităţĭ, membri ai federaţiunii „Corda Fratres“. Acest principiu l'a avut în vedere şi-l urmăresce cu zelul unui adevĕrat apostol valorosul şi eruditul june italian, d-l Dr. E. *Giglio-Toss*, acest nobil crin (giglio) al Italiei, întemeietorul numitei Federaţiunĭ.

Décă, pe lângă acestea, ţinem sémă de faptul, că Românii au avut tot-déuna o deosebită simpatie pentru Italia şi pentru Italienĭ, cu carĭ sémĕnă mai mult de cât cu alţĭ Neo-latinĭ atât prin firea, cât şi prin limba lor, vedem cât de întemeiate sunt simţĕmintele de eutusiasm şi de iubire, cu carĭ au fost primiţĭ în România studenţii italienĭ, toţĭ vice-presidenţi şi secretari ai secţiunilor italiene ale Federaţiunii „Corda Fratres“, în frunte cu iubitul lor president, d-l Dr. Giglio Toss.

Prin acéstă primire Românii, fără îndoială, au voit sĕ rĕspundă cu acéstă ocasiune şi generósei ospitalităţĭ, cu care au fost primiţĭ ei de atâtea orĭ în Italia. Dér mai mult de cât o simplă politeţă, Românii au ţinut sĕ manifeste calda lor simpatie pentru Italia, pentru fraţii lor de acelaşĭ sânge, pentru naţiunea italiană, soră mai mare a naţiunei române; şi în acelaşĭ timp ei şi-au esprimat entusiasmul şi via lor dorinţă prin triumful principiului de naţionalitate, principiu al adevĕrului şi dreptăţiĭ, ai căruĭ nobilĭ representanţĭ şi înflăcăraţĭ apostolĭ sunt tinerii italieni, membrii ai Federaţiunii „Corda Fratres“.

„Glas de soră, glas de frate,
Trec hotare depărtate
Şi s'adună, se 'mpreună
Ca două raze de lună“.

Fericitul întru memorie filo-român Vegezzi Ruscala din Turin, scrisese o interesantă disertaţiune întitulată *Italia e Romania*, în care esplica frumosul nostru cântec poporan, „Surorile“, din care citarĕm aci ultimele versurĭ (vedĭ colecţiunea Alexandri p. 400), ca o alegorie a iubirii frăţescĭ dintre poporul italian şi cel român. Ţĕrîna lui Vegezzi Ruscala ar fi tresărit de bucurie, când ar fi auḑit strigătele entusiaste de *Trăéscă Italia*, *Evviva Romania*, carĭ se repetau ḑilele acestea pretutindenĭ în România, pe unde treceau studenţii italienĭ, ca o salutare frăţéscă, scósă din adêncul inimei, între aceste două naţiunĭ.

De când au pus piciorul pe pămêntul României libere, de la Predeal până la Bucurescĭ, de aci până la Constanţa, şi înapoi până la Severin, primirea tinerimei italiene a fost asemenea unui triumf şi cele opt ḑile, câte le-a petrecut între Românĭ, au fost frumóse şi vesele sĕrbătorĭ naţionale atât pentru unii cât şi pentru alţii. Era revederea şi îmbrăţişarea a două naţiunĭ surorĭ:

„Iubitóre cântătóre,
Născu-e la foc de sóre“,

după o despărţire de multe veacurĭ, „din copilăria lor“. Şi era entusiasmul unui popor gelos de libertatea patriei sale, care saluta pe tinerii apostolĭ ai libertăţii şi înfrăţirii popórelor.

Pe la tóte gările împodobite cu verdéţă, le eşiau înainte tinerimea şcolară cu învĕţătorii în frunte, poporul în haine de sĕrbătóre şi autorităţile locale; şi erau întêmpinaţĭ cu musicĭ, cu discursurĭ, cu mii de buchete de florĭ şi cu cântărĭ de imnurĭ naţionale, române şi italiene; şi unde rĕmâneau mai mult, cu mese încărcate şi cu banchete.

Erĭ diminéţă plecară din Bucurescĭ, ca sĕ se întórcă acasă pe la Vîrciorova. Nicĭ-odată nu s'a vĕḑut pe la gările nóstre atâta mulţime de popor şi de fruntaşĭ ai oraşelor şi satelor, carĭ întîmpinau pe tinerii óspeţĭ cu vorbirĭ solemne, cu cântărĭ şi cu florĭ. La Pitescĭ şi la Slatina li-s'a servit dejun şi şampanie în restaurantele gărilor. Cu óre întregĭ înainte de sosirea trenului gările erau înţesate de lume.

La Craiova, trenul care trebuia sĕ vină la 3 óre şi 25 de minute, a sosit de abia la 5 óre p. m., cu două maşinĭ, luându-se tóte mĕsurile, ca sĕ nu se întêmple accidente. Elevii de la tóte şcólele, cu steguleţe române şi italiene în mânĭ şi cu profesorii lor şi stindardele şcólei în frunte, cum şi mulţime de alte persóne, în trăsurĭ şi pe jos, plecară la gară de pe la două óre. La 3 óre se aflau în gară şi în jurul ei ḑecĭ de mii de ómenĭ, în fruntea lor autorităţile municipale, Liga pentru unitatea culturală a tuturor Românilor, societatea meseriaşilor, a lucrătorilor italienĭ, a artelor grafice ş. a., fie-care cu flamura sa. In gară se aflau musica militară şi trei corurĭ, două ale Liceului şi unul al bisericei catedrale Madona-Dudu. Imbulzéla era aşa de mare, încât şi coperişul peronului şi ale vagónelor din gară erau pline de ómenĭ de tóte etăţile. Ar fi trebuit o întrégă trupă de sergenţĭ ai oraşului séu chiar o trupă de soldaţĭ, ca sĕ se pótă ţiné o bună ordine. Din causa îmbulzelii, la gară nu s'a putut esecuta decât o parte din programa comitetului de primire. Multe dómne şi domnişóre rĕmaseră cu buchetele în mână, neputêndu-se apropia de mulţime. Numai d-ra Lelia, fetiţa inginerului V. Ştefănescu, president al comitetului de primire şi consul al secţiunii Oltenia a federaţiunii, a putut presenta buchetul sĕu d-lui Boduan, care ţinea locul de president al d-lui Dr. Giglio Toss, rĕmas la Bucuresci pentru a fi primit în audienţă de M. S. Regina.

Studenţii italienĭ fură luaţĭ pe sus până la eşire, unde se urcară în trăsurile destinate lor, însoţiţĭ de autorităţile locale şi de membrii comitetului de primire. De aci un şir lung de trăsurĭ, peste 50, percurseră calea Carol I, strada Justiţiei şi calea Unirii, printre mulţime de popor, până afară la parcul Bibescu, unde fură întîmpinaţĭ cu musica militară.

Tóte stradele, pe unde treceau, erau înfrumseţate cu verdéţă şi cu tricolorurĭ române şi italiene. De prin ferestre şi balcónele caselor se aruncau florĭ şi se trimiteau mii de salutărĭ óspeţilor iubiţĭ.

Séra la 8 óre, li-s'a dat în sala teatrului un banchet de 150 de tacâmurĭ, cu un mare festival. Teatrul era împodobit ca de sĕrbătóre, cu coróne de verdéţă şi cu tricolorurĭ române şi italiene. Când a început şirul toastelor, începù şi o adevĕrată plóie de florĭ de prin lojĭ şi benoare, carĭ erau pline de cel mai ales public al Craiovei. Intre persónele, carĭ au luat parte la masa de onóre, erau şi câte-va studente ale universităţii din Bucurescĭ, dintre carĭ una, d-ra Finţescu, a ţinut în limba francesă un admirabil toast pentru óspeţii italienĭ. Artiştii şi artistele teatrului, îmbrăcaţĭ în costume naţionale românescĭ, au declamat felurite poesii şi anecdote; şi la urmă au jucat danţul Mureşanca, cu care s'a încheiat serbarea la órele 11.

Diminéţa, cu trenul de la 8 óre, după-ce luară o gustare servită de primărie în restaurantul gării, studenţii italienĭ plecară spre Severin, însoţiţĭ de-o mulţime de studenţĭ românĭ de la universitate şi de alte persóne din Craiova.

M. Străjan.

Supĕrarea jidano-maghiarilor.

N'a fost după gustul şoviniştilor jidano-maghiarĭ primirea atât de simpatică şi strălucită, ce s'a făcut studenţilor italienĭ în România. Nu se putea sĕ nu-şĭ verse puţintel veninul lor fóia hahamului Dr. Falk, „Pester Lloyd“, care într'un articol al corespondentului sĕu din Bucurescĭ face nisce observărĭ ironice şi rĕutăciόse asupra acelei primirĭ.

Se părea — ḑice „P. Lloyd“ — că regele Italiei séu cel puţin un prinţ italian a făcut Bucurescenilor onórea de a'i visita; — dér nu erau decât studenţĭ italienĭ, cărora li-se făcea primirea grandiósă. Delegaţilor românĭ la congresul studenţesc din Veneţia le insinuă, că „prin antisemitismul lor ar fi făcut ca mulţĭ dintre studenţii italienĭ sĕ renunţe de a merge la Bucurescĭ, aşa că de la Fiume numai 17 studenţĭ au plecat împreună cu delegaţii românĭ până la Bucurescĭ.

„Pester Lloyd“ arătând apoi cât de entusiastic şi simpatic au fost primiţĭ studenţii italienĭ în România, continuă c'o vĕdită tendenţiositate:

„..Tótă acéstă profusiune de discursurĭ de procesiunĭ, de representaţiunĭ, de banchete, de bătăĭ de florĭ etc., nu putea cu nicĭ un chip sĕ înşele pe observatorul nepreocupat (??!) că acéstă primire pompósă la care au luat parte în afară de studenţiĭ şi de rectorul universităţii de aicĭ şi representanţii oraşului, Liga Culturală şi partidul de la putere etc., n'a putut sĕ cârpéscă ruptura (?) pe care antisemitismul naţionalist al unei părţĭ a studenţimei românescĭ a causat'o federaţiunei studenţescĭ abia chemată la viéţă.

După ce au silit secţiunea maghiară sĕ contramandeze acest congres din causă că ţineau ca secţiunile studenţescĭ sĕ se formeze nu după state, ci după naţionalităţĭ, şi din causă că aveau intenţiunea sĕ facă pe o scară întinsă politică naţională la congresul studenţesc, care era sĕ se ţină în anul acesta la Budapesta, delegaţii românĭ au continuat şi la congresul din Veneţia, care a fost improvisat pentru a înlocui pe cel din Budapesta a-şĭ manifesta veleităţile lor antisemite, respinse de cea mai mare parte de Francesĭ şi Italienĭ şi a compromite prin acéstă bunul mers al abia formatei federaţiunĭ studenţescĭ.

Şi décă unele ḑiare de aicĭ declară, că în urma retragereĭ Ungurilor federaţiunea studenţilor capĕtă un caracter pronunţat de confederaţiune a studenţilor de origină latină şi ca atare are sĕ formeze piatra fundamentală a confederaţiunei popórelor de limbă latină, dorită de Alecsandri şi Urechiă, asta nu este de cât o frasă şi nimic mai mult. Şi într'adevĕr studenţiĭ românĭ numai lor înşişĭ au a-şĭ respunde că prin curentele antisemite, carĭ domnesc în sînul lor, au zădărnicit tot aşa de bine o mai apropiată unire a studenţimei din ţĕrile latine, precum prin încercarea lor de a întroduce prin contrabandă o nepermisă politică de naţionalităţĭ în desbaterile congresului, a silit pe studenţiĭ ungurĭ, ca sĕ contramandeze acest congres“.

„Nepermisă politică de naţionalitate!“ Par' că ar vorbi Herr Max Falk cătră ale-

---

îl urmăria, şi ast-fel este şi dênsul salvat prin graţia divină.**)

In tragedia „Faust“ găsim elemente din cartea poporală germană din s. XVI, în care se tratéză o veche legendă despre Dr. Faust apoi elemente din propriile lupte sufletescĭ ale lui Goethe, în total însĕ avem un tablou, care vecĭnic se repetă şi care representă rĕtăcirile omenescĭ în sforţările îndreptate spre căutarea adevĕrului.

Representaţia de Sâmbătă séra a durat $4^1/_2$ óre şi artiştii s'au achitat cu onóre de rolurile grele, ce au avut a-le interpreta.

In special relevăm pe d. Karl *Mauth* pe care cu o sĕptĕmână înainte l'am admirat în rolul lui Shylock, ér acuma a făcut pe Mephisto cu o măestrie ne întrecută. Ér d-şóra Lori *Weiser*, a fost la înălţime ideală atât în interpretarea naivei şi candidei Margarete înainte de cădere, cât şi a Margaretei sdrobite şi sfăşiate de mustrările consciinţei, după cădere. Interpretarea Margaretei cere un talent nu de tóte ḑilele, căcĭ întrunesce două personalităţĭ, una destinată pentru rolul de naivă, ér a doua pentru rolul unei tragediene de prima forţă. Peste tot tragedia Margaretei este cea mai perfectă creaţiune a lui Goethe, ér scena din temniţă este o adevĕrată capo-d'operă tragică unde Margareta se presentă ca o vrednică rivală a Opheliei şi a Lady Macbeth, — décă nu le întrece chiar. Acésta o recunosc chiar şi istoricii literarĭ cum e Lindemann (ed. VII adaogită de P. Anselm Salzer. 1898),³) carĭ dealtmintrĭ găsesc lui Faust, mai multe cusururĭ, în special din punct de vedere teologic. Ei bine, ajunge sĕ spunem, că Lori *Weiser* s'a achitat în mod demn de tóte aceste dificultăţĭ. Richard *Liebesny* a făcut bine pe Faust, de asemenea şi restul personalului şi-au făcut bine rolurile. In general e de observat, că trupa d-lui Bauer dispune de puterĭ mai bune decât anul trecut şi că şi în alegerea pieselor se ţine cont de gustul publicului.

Public a fost numĕros, mai ales din generaţia tînĕră. Serii întregĭ de scaune erau ocupate de tinere domnişóre, venite sĕ vadă pe Faust şi mai ales pe Gretchen, a cărei sórte tristă le-a mişcat până la lacrimĭ. Aplausele n'au lipsit.

Totuşĭ n'a fost aglomeraţie atât de mare, ca la „Neguţĕtorul din Veneţia“ (asupra căruia în curênd vom reveni); ceea ce se póte atribui împrejurării, că un circ fórte bun a început sĕ facă concurenţă teatrului, şi, póte şi împrejurării, că pe Faust publicul îl vede mai des, pe când pe Shylock mai rar, şi pe acesta erau curioşiĭ-sĕ vadă fórte mulţĭ, fără deosebire de naţionalitate.

Delaletea.

**) „Faust hat in einem thätigen Leben seine edle Kraft bewährt und im sauren Schweisse der Arbeit sich von dem ihn begleitenden bösen Geiste immer unabhängiger zu machen gestrebt, und so wird er von der göttlichen Gnade gerettet“.

Dr. Kluge „G. der d. National-Lit.“

³) Lindemann Dr. Salzer „Gesch. der d. Litt.“ Fr. i. B.

gĕtorii sĕi, sĕu ministrul Wlassics de pe catedră. Din norocire la congresele internaţionale aceştia nu mai au trecere cu „principiile lor reacţionare“ în cestiunea naţionalităţilor, care este marea cestiune a libertăţii şi a umanităţii timpului de faţă.

Studenţii italienĭ în România.

Despre festivalul pentru înfiinţarea Ligei italo-române, ce s'a ţinut Miercurĭ la Ateneul din Bucurescĭ, ni se mai raportéză următórele:

Infiinţarea Ligei italo-române.

După-ce corul seminariului central de sub conducerea d-lui Teodorescu a cântat imnurile „Trăéscă Regele“ şi „Latina ginte“, ia cuvêntul presidentul comisiunei de recepţie d-l R. Iliescu şi dă cetire unui entusiast apel întitulat *Cătră fraţii noştri de pretutindeni*“ şi prin care se cere înfiinţarea unei ligĭ italo-române.

Liga italo-română îşi propune:

I. Cultul Romei gloriôse şi eterne, légănul civilisaţiunei latine.

II Apropierea raporturilor pentru reciproca şi cât mai deplina cunóscere între cele două ţĕrĭ surorĭ, din punctul de vedere al existenţei, desvoltărei şi menirei lor în omenire.

III. Propagandă estinsă şi energică pentru îndrumarea campaniei de redeşteptare a simţĕmêntului latin în masele poporului celor două naţiunĭ.

IV. Secundarea reciprocă şi neşovăelnică în tóte luptele dictate de sfintele lor aspiraţiunĭ naţionale.

V. Solicitudinea esccepţională faţă de supuşii aflătorĭ în ţéra suroră.

VI. In fine mai apoi apropierea şi întreţinerea unor relaţiunĭ cât mai frăţescĭ între celelalte naţiunĭ coborîtóre din marea şi neperitórea familie latină.

Orĭ-ce informaţiunĭ privitóre la acéstă Ligă se vor da pe adresa Remus Iliescu (calea Victoriei 122.)

*

D. Giglio Tos simpaticul preşedinte al federaţiunei „Corda Fratres“, în frumósa conferinţă, ce a ţinut'o după acésta, a arătat prin câte a trecut România şi cu tóte acestea limba ei rĕmase aceeaşĭ şi a relevat marile lupte purtate de Mihaiŭ Vitézul pentru menţinerea întregităţii teritoriului lăsat de Traian.

In partea a doua a conferinţei d-l Giglio Tos spune, că se simte fericit, că astădĭ s'au pus basele Ligei italo-române şi că va lupta din tóte puterile pentru realisarea acestui mare scop.

Termină prin următórele cuvinte ale nemuritorului Mureşianu: „*Pĕtrunşĭ în suflet de sfânta libertate, jurăm că vom da mâna sĕ fim purureа fraţi!*“

Salve de aplause şi strigăte entusiaste se aud din tóte părţile.

In acest moment d-l Iliescu vine pe scenă cu drapelul albastru al Ligei Culturale şi d-l Giglio Tos depune pe el un splendid tricolor italian.

Atuncĭ fû ceva grandios. Toţĭ se scularĕ în picióre şi aclamară pe iubiţii fraţĭ italienĭ.

*

Din Roma se telegrafézǎ, că *diarele italiene relevéză importanţa manifestaţiunilor de simpatie făcute studenţilor italienĭ în Bucurescĭ şi în tótă România.*

*

Studenţii italienĭ au trimis primăriei capitalei următórea telegramă din T. Severin:

„Recunoscĕtorĭ de entusiasticele demonstraţiunĭ de simpatie primite de la nobilii cetăţenĭ ai capitalei, trimitem primarului cetăţěn al oraşului Bucurescĭ afirmarea eternei nóstre recunoscinţe.“

Studenţii italienĭ.

*

Se scie, că cu ocasiunea visitei studenţilor italienĭ la *şcóla de podurĭ şi şosele*, directorul acestei şcóle d-l C. Mironescu a adresat M. S. Regelui Italiei o telegramă de omagii. In numele M. S. Regelui Italiei d-l marchiz Ponzio di Vaglia, ministrul casei regale al Italiei, a trimis următorul rĕspuns directorului.

„Sentimentele de simpatie pe carĭ le-aţĭ exprimat, sunt împărtăşite de Augustul meu Suveran, care privesce ca o plăcută suvenire visita la acéstă şcólă şi vĕ mulţămesce din inimă d-vóstrĕ precum şi tinerilor elevĭ.“

Ministrul casei regale italiene,
Ponzio Vaglia.

*

Cu ocasia banchetului dat la Cercul italian studenţilor, s'a trimis d-lui *Nasi* ministru al instrucţiunei publice al Italiei o telegramă. Presidentul cerculuі italian a primit următorul rĕspuns:

„Intorcêndu-mĕ la Roma, mĭ-e fórte plăcut d'a rĕspunde la salutul pe care „Corda Fratres“ mi-l trimite de pe pămêntul Românilor, multămĭnd de gentila amintire şi de afectuósele cuvinte adresate Italiei şi Romei.

Ministrul instrucţiunei publice,
Nasi.

*

Visitând studenţii italienĭ şi fabrica de tutun de la Belvedere, au fost întimpinaţĭ de directorul general al monopolurilor statului d-l Petraru şi primiţĭ cu multă căldură. După ce au visitat atelierele, directorul le-a dat suvenir fiă-căruia dintre óspeţii italienĭ câte două cutii de ţigarete făcute anume pentru acéstă ocasiune. Pe una din copertele cutiei sunt desemnaţĭ un soldat vênător român cu steagul tricolor român şi un bersaglier cu steagul italian, carĭ îşĭ dau mâna. La picióréle lor se vede emblema ţĕrilor: Italia şi România. Pe ţigărĭ stă scris cu litere de aur „Corda Fratres“.

*

De la fabrica de tutun studenţii au pornit în trăsurĭ spre Ateneu. Acì, după ce au visitat cu d'amĕnuntul tóte sălile Ateneului şi au iscălit într'un registru, ca suvenir al acestei frumóse visite, studenţii au eşit în curtea marelui palat, unde au fost fotografiaţĭ de cătră d-l fotograf B. Athen din str. Academiei Nr. 1. Impreună cu studenţii italienĭ s'au fotografiat şi artistele: Aristiţa Romanescu, Camila Mihăescu, Levanda Crisenghi. tóte în costum naţional. Tot într'un prea frumos costum naţional s'a fotografiat şi d-ra Adela Măciucescu, studentă în litere.

*

Restaurantul Enache din str. Academiei, a oferit Miercurĭ la órele 12 înainte de recepţia la d-l D. Butculescu o masă studenţilor italienĭ, destupând la urmă şi mai multe sticle de şampanie. Restaurantorul n'a voit sĕ priméscă nicĭ o plată pentru copiosul dejun servit.

*

In călĕtoria lor până la Vĕrciorova, precum şi pentru escursiunea Cernavoda-Constanţa-Brăila-Sinaia, direcţiunea Căilor ferate române a oferit studenţilor italienĭ bilete gratuite de cl. II.

Turburările din Macedonia.

Bulgarii rĕspândesc cu profusiune scirile sensaţionale despre revoluţia din Macedonia. Fapt este, că esistă numerόse bande bulgare plătite de comitetul macedo-bulgar, carĭ pe unde pĕtrund, jefuesc şi incendiézǎ.

Diarul „*Dnevnic*“ primesce o corespondenţă din Bitolia în care i-se comunică, că în munţii Petrina, apróре de Resen şi Ochrida, s'a întêmplat o ciocnire sângerósă între o bandă de 127 Bulgarĭ şi între armata turcéscă. Dintre Turcĭ au cădut morţĭ 10 inşĭ, dintre Bulgarĭ 3. De asemenea în mai multe sate din vilaetul Salonic au fost mai multe ciocnirĭ sângeróse.

Din Salonic au plecat *30 de bataliόne* spre Seres, unde se află Edem-paşa. De acolo bataliónele vor plеca la granişa bulgăréscă, lângă Melnic şi Djumae-Balna. Din Salonic şi alte oraşe au plecat 2350 soldaţĭ turcĭ spre Dedeagacĭ, graniţa Rumeliei.

Comitetul central din Sofia a adresat un apel în 200,000 esemplare cătră Macedonenii locuitorĭ în Bulgaria, ca sĕ vie în ajutorul „fraţilor Macedonenĭ“. După-ce arată luptele bandelor bulgare şi pretinsele crudimĭ ale Turcilor, comitetul declară, că acesta este ultimul apel ce-l face cătră inimile patriotice pentru a salva pentru tot-déuna sórtea Macedoniei.

Scirĭ positive anunţă, că Turcia a grămădit în Macedonia trupe mai numeróse, decât acelea ce au fost mobilisate în timpul rĕsboiului cu Grecia, carĭ sunt în stare a sfărîma orĭ-ce resistenţă. Guvernul turcesc a schimbat pe toţĭ funcţionarii din Macedonia şi trimite acolo ómenĭ harnicĭ şi mai puţin venalĭ.

In acelaşĭ timp Turcia caută sĕ stringă relaţiunile cu Serbia. Valiul din Ueskueb, Osman-paşa, a fost însărcinat din partea Sultanului sĕ mérgă la Belgrad şi sĕ asigure pe regele Alexandru, că guvernul turcesc va introduce în Serbia-vechiă mai multe reforme, carĭ sĕ îmbunătăţéscă sórtea populaţiunei. Prin acésta Turcia vré sĕ isoleze pe Bulgaria.

Intr'un interview dat corespondentului diarului „*Die Zeit*“ din Viena, presidentul comitetului macedonean Mihailowsky a declarat între altele, că scie, că după represiunea mişcării revoluţionare, mulţĭ insurgenţĭ vor fi esecutaţĭ. Dér „Bulgarii — adause el — vor ucide pe toţĭ complicii robiei din Macedonia. Agitaţiunea din Macedonia nu va înceta decât atuncĭ, când marile puterĭ vor aplica tractatul de Berlin“.

SCIRILE DILEI.

— 7 (20) Octomvrie.

Bătaie între Cehĭ şi Germanĭ. Sâmbătă s'a constituit în *Olmütz* camera comercială şi industrială în mijlocul unor scene grozav de agitate. Cehii înscenară un sgomot colosal, când presidentul de etate salută pe asistenţĭ în limba germană. Ei declarară, că vor zădărnici cu orĭ-ce preţ constituirea camerei. Ei aruncară în sală bombe umplute cu salitru şi acid de fosfor. Un German fû isbit în faţă cu atâta putere, încât îl porni sângele pe nas. Pe un alt German, care apĕrû în sală c'un baston, au vrut sĕ-l scótă afară. Votarea s'a facut în mijlocul unui tumult uriaş. Candidatul la presidenţie german, fû ales cu majoritate de un vot. Sgomotul isbucni érăşĭ la alegerea primului vicepresident Secretarul camerei *Hönig* fû bătut straşnic şi rănit grav. Starea lui e periculósă.

Un volnic director de şcólă. Sub titlul acesta „Tribuna“ din Sibiiu scrie, că în urma ucasului ministerial directorul şcólei de stat din *Abrud* în sĕptĕmâna acésta aşa din bun senin *a confiscat tóte manualele de religie de la elevii românĭ*, carĭ frecuentéză şcóla acésta. Fiind luat la rĕspundere de d-l protopop gr. or. Petru Popovicĭ şi de catichetul gr. cat., ca sĕ le arete pe basa cărui ordin a comis fapta revoltătóre, a denegat orĭ-ce desluşire, dovedind o purtare nedemnă şi compromiţĕtóre pentru posiţia ce ocupă. Preoţii românĭ au declarat resolut, că nu vor preda studiul religiei, decât în limba română.

Turnul Chindia. M. S. Regele Carol, cu ocasiunea marilor manevre ţinute în jurul Tĕrgovişteĭ a visitat numĕróse aşedĕminte din acel oraş, între carĭ şi biserica numită Curtea Domnéscă.

Din vechiul şi strălucitul palat de odinióră vechea reşedinţă a Voivodilor Munteniei până în timpul lui Mihaiŭ Vitézul numită Curtea Domnéscă, adĭ n'a mai rĕmas decât nisce ruine, martore ale gloriei şi vitejiei trecute. Dintre aceste ruine mai stă în picióre ca un uriaş „*Turnul Chindia*“ de unde oştenii munteni păzeau Curtea Domnéscă. Când duşmanul năvălea în ţéră şi se apropia de capitala Tĕrgovişte, oştenii din acel turn trăgeau clopotele într'o dungă, semn de mare primejdie. La acest semnal se strîngea óstea română şi ţinea pept cu bărbăţie nĕvălitorilor barbarĭ. A. S. R. Principele Ferdinand, cu ocasiunea manevrelor, a visitat acest turn şi s'a urcat până în vîrful luі.

Demonstraţie buro-filă. In şedinţa de Vinerĭ a „Reichstag“-ului german s'a făcut o demonstraţie buro-filă. Deputatul socialist *Autrix* a blamat purtarea împĕratului *Wilhelm*, care *neprimind pe generalii burĭ* sosiţĭ la Berlin, a espus Germania la deriderea insultătóre a lumei civilisate. Deputaţii liberalĭ au aplaudat cu căldură discursul lui Autrix.—Generalilor burĭ li-s'a făcut în Berlin o căldurósă primire. La întrunirea, ce s'a ţinut Vinerĭ preşedintele comitetului „Proboers“ a remis generalului Botha o sumă de 200,000 mărcĭ, produsul subscrierilor făcute pentru fondul de ajutorare a Burilor.

Virilişti jidovĭ. Intre 229 virilişti ai comitatului Caraş-Severin, *89 sunt jidovĭ*, adecă 38·86%, pe când numĕrul jidovilor din comitatul întreg face abia 1·04% din numĕrul populaţiunei comitatului.

Bătaie de florĭ. Vinerĭ după prând, la órele 3 s'a început la rondul al doilea de la şoseaua din Bucurescĭ bătaia de florĭ, organisată de societatea filantropică „Santinela“, sub patronagiul d-lui general Arion, pentru sporirea fondului construirei Palatului Invalidilor militarĭ. Au fost multe trăsurĭ împodobite cu florĭ. In trei trăsurĭ şedeau studenţii italienĭ d-nii Giglio Tos, Persico şi Vitole însoţiţĭ de studenţii românĭ, Persico şi Giglio Tos aruncau din trăsurĭ placarde cu tricolorul italian. In timpul serbării a cântat musica regim. 6 de inf. Sâmbătă la órele 3 serbarea s'a continuat.

Colecta efeptuită în favorul familii lui Ilie *Roman*, conducĕtor de turişti din Porumbacul-superior, care cu ocasiunea unei escursiunĭ întreprinse vara trecută pe Negoiŭ şi-a aflat mórtea, dă următorul resultat: D-l Iosif Maxim, inginer 10 cor., Fr. Schulerus, stud. univers. 10 cor., Dr. Eugen Meţianu, adv. 2 cor., Iuliu Nemeş, stud. univers. 40 fil., C. A. 2 cor., Dr. V. Saftu, paroch 4 cor., I. Lengeru, advocat 2 cor., N. N. 1 cor., Dr. St. Stinghe 2 cor., N. N. 1 cor., N. N. 2 cor., N. N. 5 cor., N. N. 2 cor., George Chelariu, prof. 2 cor., Petru Pop jude de trib. pens. 1 cor., Dr. I. Bunea, prof. 10 cor. Suma: *56 cor. 40 fil. — Braşov* 17 Oct. 1902.—Dr. I. *Bunea.*

Iérna a sosit în Rusia, unde dilele acestea a nins şi din care causă trenurile sufer mari întârdierĭ. Pe unele locurĭ zăpada are o înălţime până la doi metri.

Urcarea banilor de menagiu la soldaţĭ. Ministrul de honvedĭ a dat ordin, că începênd de la 1 Ianuarie 1903 sĕ se dea soldaţilor un plus de 6 banĭ în dilele când nu li-se dau conserve la cină.

Invitare la adunarea generală a societăţii filarmonice, care se va ţiné la 24 Octomvrie 1902 la órele 8 séra la „*Pomul verde*“. Obiectele la ordinea dilei: 1) Raportul anual, făcut de secretar. 2) Raportul cassierului. 3) Comunicărĭ şi propunerĭ. — *Direcţiunea societăţii.* — NB. Conform §-lui 9 din statute au dreptul de a participat la adunarea generală şi membri ajutătorĭ, fără sĕ pótă însĕ vota.

Circul Henry a dat erĭ două representaţiunĭ: una după amiadĭ la 4½ şi alta séra. Prestaţiunile personalului circului au fost, ca tot-déuna, escelente. Publicul fórte numĕros a rĕsplătit cu vii aplause pe dibacii debutanţĭ.

Convocare.

P.T. membrii ai societăţii române de diletanţĭ „Progresul“ din Făgăraş, precum şi alţĭ binevoitorĭ ai acestei corporaţiunĭ, sunt poftiţĭ a participa la adunarea generală ordinară, ce se va ţiné în localul obicĭnuit (institutul Furnica) din Făgăraş, Duminecă în 2 Noemvre st. n. 1902 la 3 óre p. m.

Obiectele: 1. Deschiderea şedinţei. 2. Constatarea membrilor îndreptăţiţĭ la votare. 3. Alegerea comisiunilor. 4. Raportul general al comitetului. 5. Raportul cassarului. 6. Censurarea acestor rapórte şi referada comisiunilor. 7. Curente şi propunerĭ diverse. 8. Statorirea timpului proximei adunărĭ generale. 9. Inchiderea şedinţei.

Din şedinţa comitetului, ţinută în 14 Octomvrie n. 1902 în Făgăraş.

I. Macaveiŭ, president. — *Costi Toma,* secretar.

Sosiţĭ în Braşov.

Pe diua de 18 Octomvrie 1902.

Pomul verde: Neubarth, Ibaşfalău; Pĕljános, Pesta; Lungmejer Viena; Kovács, Cs.-Tyataszék.

Euroda: Boeru Ploiescĭ; C. Roma, Brăila; Bartha Pesta; Kosticha, Viena; Meiselbach, Berlin.

Bucurescĭ: Dr. Turcu, Făgăraş; Szalay, Roth, Cluşiŭ; Birk, Sándor, Viena; Rothmann, Grünwald, Pesta.

Proprietar: Dr. Aurel Mureşianu.
Redactor responsabil: Traian H. Pop.

Cursul la bursa din Viena.

Din 19 Octomvrie n. 1902.

Renta ung. de aur 4%	120.15
Renta de coróne ung. 4%	97 65
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½%	90.20
Impr. căil. fer. ung. în argint 4½%	97.80
Oblig. căil. fer. ung. de ost I. emis.	98.—
Bonurĭ rurale ungare 4%	202 —
Bonurĭ rurale croate-slavone	160.10
Impr. ung. cu premii	100 50
Losurĭ pentru reg. Tisei și Seghedin	100.40
Renta de argint austr.	120.60
Renta de hârtie austr.	100.25
Renta de aur austr.	92.—
Losurĭ din 1860	150.65
Acții de-ale Băncei austro-ungară	15.84
Acții de-ale Băncei ung. de credit	719. —
Acții de-ale Băncei austr. de credit	679.—
Napoleondorĭ	19 05
Mărcĭ imperiale germane	116 90
London vista	239.25
Paris vista	95.15
Rente austr. 4% de corone	95.15
Note italiene	—.—

Prețurile cerealelor din piața Brașov.

Din 17 Octomvrie 1902.

Mĕsura séu greutatea	Calitatea.	Valuta în Kor	fil.
1 H. L.	Grâul cel mai frumos	12	20
"	Grâu mijlociu	11	70
"	Grâu mai slab	11	50
"	Grâu amestecat	8	60
"	Sĕcară frumósă	8	20
"	Sĕcară mijlocia	8	10
"	Orz frumos	7	10
"	Orz mijlociu	6	90
"	Ovĕs frumos	5	—
"	Ovĕs mijlociu	4	90
"	Cucuruz	10	80
"	Mălaiu (meiŭ)	8	—
"	Mazăre	16	50
"	Linte	13	—
"	Fasole	10	—
"	Sĕmênță de in	24	—
"	Sĕmênță de cânepă	7	—
"	Cartofi	1	20
"	Măzăriche	—	—
1 kilă	Carne de vită	—	96
"	Carne de porc	1	04
"	Carne de berbece	—	72
100 kil.	Sĕu de vită prôspĕt	44	—
"	Sĕu de vită topit	64	—

Cursul losurilor private

din 15 Oct. 1902.

	cump.	vinde
Basilica	19 10	20 10
Credi	428.—	432 —
Clary 40 fl. m.	205.—	207 —
Navig pe Dunăre	—.—	— —
Insbruck	88.—	90.—
Krakau	77.—	78 59
Laibach	77 —	79 —
Buda	—.—	— —
Palffy	196.	202.—
Crucea roșie austriacă	187.—	195 —
" " ung.	54 7	55 75
" " ital	27 25	28 25
Rudolf	73 —	79.—
Salm	247.—	250 —
Salzburg	81.—	83.—
St. Genois	255 —	275.—
Stanislau	— —	— —
Triestine 4½% 100 m. c.	427 —	431 —
" 4% 50	43.50	45 50
Waldstein	69.—	71.—
" de 10 francĭ	34.—	36. —
Banca h. ung.	—.—	—.—

Bursa de mărfurĭ din Budapesta.

din 16 Oct. 1902.

Sĕmințe	Cualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilograme dela	până la
Grâu Bănățenesc	80	7.45	7.65
Grâu dela Tisa	80	7.40	7.60
Grâu de Pesta	80	7.40	7.60
Grâu de Alba regală	80	7.30	7.20
Grâu de Bácska	80	—	—
Grâu unguresc de nord	80	—	—
Grâu românesc	80	—	—

Semințe vechĭ ori nouĕ	Soiul	Cualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilograme dela	până la
Sĕcara		70—72	6.40	6.55
Orz	nutreț	60—62	6.15	6.40
Orz	de rachiu	62—64	5 25	6.40
Orz	de bere	64—66	5.15	5.25
Ovĕs		—	—	—
Cucuruz	bănățen	75	—	—
Cucuruz	alt soiu	73	—.—	—.—
Cucuruz	" "			
Hirișcă			5.50	5.80

Producte div.	Soiul	Cursul dela	până
Săm. de trifoiŭ	Luțernă ungur.	—.—	—.—
"	" transilvană	—.—	—.—
"	" bănățenă	—.—	—.—
"	" roșia	—.—	—.—
Ulei de rapiță	rafinat duplu	—.—	—.—
Ulei de in		—.—	—.—
Unsóre de porc	dela Pesta	48.—	78.50
" "	dela țĕră	—.—	—.—
Slănină	svântată	63.50	64 —
Prune	din Bosnia	—.—	—.—
"		—.—	—.—
Lictar	Slavon și Serbia	—.—	—.—
"	din Serbia în s.	—.—	—.—
Nucĭ	slavon nou	—.—	—.—
Gogoșĭ	sĕrbesc	—.—	—.—
"	din Ungaria	—.—	—.—
Miere	unguresci	—.—	—.—
"	serbesci	—.—	—.—
Cĕră	brut	—.—	—.—
Spirt	Drojdiuțe de s.	—.—	—.—

Prețul per 100 de chilograme

Cursul pieței Brașov.

Din 21 Octomvrie n. 1902.

Bancnot rom. Cump.	18.90	Vênd.	18.94
Argint român.	"	18.80	"	18.88
Napoleond'orĭ.	"	19.04	"	19.07
Galbenĭ	"	11.20	"	10.30
Ruble Rusescĭ	"	2 54	"	—.—
Mărcĭ germane	"	117.25	"	—.—
Lire turcescĭ	"	21.40	"	21.50
Scris fonc. Albina 5%		101. —	"	102.—

Abonamente la „Gazeta Transilvaniei“ se pot face orĭ și când pe timp mai îndelungat séu lunare.

Sz. 8942 1902

tkv.

Árverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság, közhirré teszi, hogy a magurai gör. kel. egyház végrehajtatónak Bancilla N. Juon végrehajtást szenvedő elleni 150 korona tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék (a zernesti kir. járásbiróság) területén levő az alsó moecsi 142 sz. tljkvben f. kvő a 5606. 5607, 5608, 5609, 5616, 5617, 5618, 5619, 5620, 5621, 5622. 5623, 5624 hrsz. egy tlkvi testes képező ingatlanra 1113 kor 20 filben az 5632, 5633 hrsz. szinten egy tkvi testet képező ingatlanra 710 kor. 60 fil. az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1902 évi November hó 13-ik napján délelött 9 órakor** az alsó moecsi község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881. évi november 1-en 3333 sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni. avagy az 1881. LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a biróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerü elismervényt atszolgáltatni.

Kelt Brassó, 1902 évi augusztus hó 25-ik napján.

A brassói kir törvényszék, mint tlkönyvi hatóság.

Dr. GRÜNFELD,
albiró.

1—1.(1)S.

Tipografia A. Mureșianu, Brașov.